

Cuvînt înainte

La fel ca și oamenii, cărțile au poveștile lor. „Istoria” celei de față a început acum cîțiva ani, nu mulți, cînd am fost pus în situația – inedită la vremea aceea – de a inaugura o expoziție. Artiștii care îmi întinseseră nada, mai toți din generația nouă, invocau atunci necesitatea unui discurs critic alternativ la cel cu care publicul galeriilor de artă fusese familiarizat. Presupun că nu am decepționat întru totul sau că prestația discursivă a satisfăcut oarecum așteptările. Au urmat alte ocazii, dese și diverse: vernisaje, lansări de proiecte, editări de reviste, colaborări la cataloage de expoziții și albume de pictură, tabere de creație, colocvii și simpozioane – toate încurajînd un mai bun acroșaj între filosofie și artă. Intrasem, aproape fără voie, într-un inepuizabil carusel al evenimentelor vizuale, ceea ce mi-a îngăduit să cunosc îndeaproape praxisul artistic și tendințele lui actuale. „Lumea artei”, de altfel, cel puțin așa cum fusese gîndită de esteticienii veacului trecut (G. Dickie, A. Danto), dar și cum se profilează ea în realitate, mi s-a părut întotdeauna un teren seducător, vrednic de tatonat.

Volumul își propune să evoce dintr-o dublă perspectivă, critică și hermeneutică, intimități ale „lumii artei” contemporane. Sînt descrise și, pe cît posibil, interpretate proiecte vizuale dintre cele mai ingenioase, aparținînd unor artiști cu certă disponibilitate euristică, scoțînd în evidență „mitologiile individuale”, adică intențiile lor semnificante, platformele estetice și mesajele de fundal. Atunci cînd a fost cazul, am accentuat mizele speculativ-simbolice, estompînd, în schimb, referințele biografice irelevante, ca și patetismul elogiativ de salon. Selecția autorilor și a lucrărilor este una subiectivă, parțială, conjuncturală, dictată de împrejurări și afinități.

Deși titlul sugerează o deschidere atotcuprinzătoare, conținutul ar putea întrucîtva să-l contrazică. Fiecare secvență textuală presupune o focalizare strictă, particulară, circumscrisă „colțului” de lume, fatalmente periferic, în care ne situăm. Cititorul este astfel invitat să reunească piesele unui *puzzle* deformat aleatoriu. Regrupînd cu grijă părțile, secvențele disparate, acesta ar putea obține în final imaginea condensată dar realistă a întregului.

Ca și la precedentul volum (*Amurgul frumosului*), punctul de plecare în configurarea de ansamblu l-au constituit cronicile publicate în *Ziarul de Iași*, pe parcursul ultimului an și jumătate. Avînd avantajul unei „prize” mediatice săptămînale, ele au atut actualității, dar și pe cel al accesibilității imediate, fiind adaptate exigențelor receptive ale publicului larg, interesat să se apropie treptat, prin învăluri concentrice, spiralate, de miezul veritabil al artei, acolo unde se mai pot exersa cu folos atît capriciile privirii, cît și ispitele vînătorii de sens. Să-i dăm tîrcoale, așadar, împreună...

Iași, martie, 2012